

annua devotione concurrerint: non enim terminis hæc aut locis conventi definiti; sed ille ad consecrationem vocetur, cui per hunc modum, quem scripsimus, constat debere permitti.

II. IDEM Agapito Abbati. [c. an. 600. Româ in Umbriam.]

Nihil juris deperit Episcopo, in cuius diocesi sita est Ecclesia quam Papa unit Ecclesie alterius diocesis; & est casus quotidianus.

Quia Monasterium, quod in fundo Martiano situm est, hostilitate faciente, dicitur desolatum; illud tuo Monasterio cum omnibus rebus suis, vel quæ ei competunt actionibus, perpeximus unendum: Et infra. Ipsum autem Monasterium sic tuæ nos ordinationi commisit cognoscas; ut tamen iurisdictionem illic non Episcopus Sacerdotis, in cuius civitate Monasterium est situm: sed Nucernus cuius est diocesis, habeat. Nam sic huius loci ordinationem disponimus, ut tamen iura sua singulis Episcopis involata servemus.

PITH. Agapito Abbati. Agapito & Abbati. Agab. Abbati.

III. EX DECRETIS EUGENII PAPÆ. [c. an. 655. Romæ.]

Episcopo subsumt omnia loca pia, & ad ejus sollicitudinem debent ordinari ad usum destinationem.

DE Xenodochiis & aliis similibus locis per sollicitudinem Episcoporum, in quorum diocesi existunt, ad eandem utilitatem, quibus constituta sunt, orientur.

IV. URBANUS IV. Ariminen. Episcopo. [c. an. 1263. Româ in Umbriam.]

Locus auctoritate Episcopi ad usum hospitalitatis deputatus, est religiosus, & ad mundanos usus redire non debet.

AD hæc: [Et infra.] Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod si locus ad hospitalitatis usum, & pauperum provisionem fuerit, sicut moris est, auctoritate Pontificis destinatus, cum sit religiosus, non debet mundanis usibus deputari, sicut de vestibus & ligneis vasis, & aliis utensilibus ad cultum Religionis per Pontificem deputatis antiqua consuetudo indubitanter observat, & Venerabilium Patrum edocent functiones.

Super eo quod quaesitum est, utrum Hospitalis domus possit in secularium habitum commutari.

PITH. Urbanus IV. Urbanus III. Siffid. 306. Sigonius 536.

V. INNOCENTIUS III. Constantinopolitano Patriarchæ. [c. an. 1210. Româ in Tbraciam.]

Locus religiosus debet reformari de Religiosis auctoritate, non de secularibus, nisi in defectum Religiosorum.

Inter quatuor: Et infra. De Monasteriis quoque Græcorum in secularibus Canonice convertendis, f. t. respond. quod quando Monasteria per Regulares remanere poterint ordinata, non sunt ad secularia Clericos transferenda. Sed si Regulares defuerint, propter eorum defectum, in eis secularis Clerici poterint ordinari.

VI. IDEM Abba & Fratris. Crypta ferrata. [c. an. 1210. Româ in Galliam.]

Ecclesia sita in diocesi Episcopi, tenetur sibi in Episcopatu respondere, nisi appareant remissa legitime, & potest Episcopus, remittendo Episcopatu, censuram sibi retinere.

Onstitutus in presentia nostra Episcopus Alban. in Ecclesia Castri, quod Pauli dicitur, in qua jus Patronatus Monasterio vestro recognoscebat. à vobis jus Episcopale petebat, quoniam sita erat in diocesi Albanen. & ideo de jure communi ei tenebatur in Episcopatu respondere: [Et infra.] Verum Oeconomus vester proposuit ex adverso, quod etiam Ecclesia sita esset in diocesi Albanen. et tamen non tenebatur in aliquo respondere, cum Dominicus Lavitanus Episcopus, qui fuerat Episcopus Albanen. universas Ecclesias ad vestrum Monasterium pertinentes, in diocesi ejus sitas, & quicquid juris tam in Monasterio vestro, quam in eis habeat, in emphyteum sub annua octo denario usualium pensione Monasterio vestro concessit: ita videlicet, ut liceret Abbati & Fratribus à quocumque vellet Episcopo, tam ordinationem Clericorum, quam consecrationem altarium in Monasterio ipso & predictis Ecclesiis obtinere, in quibus etiam vobis tertiam partem mortuorum inultis: in quibus p. n. quod ab eo factum fuerat, confirmavit. Verum etiam Ecclesia ipsa fuisse aliquando Ecclesie Albanen. subiecta, Monasterium vestrum nihilominus legitime se poterat præsentare tueri, cum per quadraginta annos ipsam pacifice possideret. Ceterum Oeconomus Episcopi concessionem Episcopi Lavitani non tenere dicebat, utpote continentem simoniacam pravitatem: cum enim tertiam partem mortuorum Monasterio concessit, & tam in ordinationibus Clericorum, quam altarium consecrationibus indulgeret ei plenariam libertatem: non est dubium quin cum spiritualia hæc existant, eo ipso quod super his recompensationem certe

In Cod. Barbutie. in cuius est diocesis, &c. hujusmodi.

Cap. 2. eod. tit. in 1. Compil.

Xenodoch. Ale. i. prætermissorum interpretat Hospital. Vide Trid. Conc. sess. 25. de refer. c. 8.

Cap. 4. eod. tit. in 1. Compil. Vide Archid. in c. nemo. De cons. 5. & 6. De relig. do.

Cap. 1. eod. tit. in 111. Compil.

C. a. eod. tit. in 111. Compil. Albanen. al. Alban.

Levitamus. al. Lavican. al. Lucan. sed in omnib. manusc. legitur Lavicanus.

Alben. n. Monasterium tamen vestrum.

Ditio, partem, deest in antiq. & in recentioribus magis emendatis.

pensionis accepit, commiserit vitium simoniae: unde contractus hujusmodi nullam obtinet firmitatem: confirmatio autem Aposto. Sed fuerat per subreptionem obtenta, cum in eadem de pensione nulla mentio habeatur: Et infra. Cum autem nec insolitum sit nec novum, ut cum Episcopi Ecclesias concesserint piis locis, aliquid sibi referent in eis nomine pensionis: nos quoque cum libertatis privilegium, vel protectionis præsidium aliquibus Ecclesiis indulgemus, gratis accipiamus censum oblatum, & in literis nostris ad successorum nostrorum memoriam censum exprinamus etiam quantitatem: auditis propositis, Oeconomum Monasterii vestri Oeconomum ejusdem Episcopi Ecclesiam nomine in solutionem pensionis prædictæ juxta ratam, quæ contingit Ecclesiam prædictam, & restitutionem subtracæ à quadraginta annis secundum ratam eandem per definitivam sententiam condemnamus, & eundem Oeconomum vestrum ab impetitione Oeconomum ejusdem Episcopi super aliis redditibus absolutum, perpetuum illi silentium imponentes.

Secundo quoniam in multis privilegiis Ro. Pontificum distinguuntur fines diocesis. Alba. inter alias in quibus Episcopalem jurisdictionem exercet hac Alban. Ecclesia aut. Apost. confirmatur.

PITH. Crypta ferrata. V. C. addit, prope urbem.

II. IDEM Abbati & Conventui Farben. [c. an. 1210. Româ in Latium.]

Episcopus petens Ecclesiam quoad temporalia & spiritualia, obtinet in spiritualibus, eo ipso, quod probat esse in sua diocesi, si non appareat exempta: sed in temporalibus succumbit, nisi alter doceat de jure suo: Et in hoc ultimo est casus notabilis.

Um venerabilis frater noster Sabinen. Episcopus Ecclesiam sancti Angeli de Canceia cum suis pertinentiis & possessionibus pertinet, afferens eam ad se, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pertinere: allegavit ante omnia jus commune, quia cum constituta sit in diocesi Sabinen. sub ipsius debebat consistere potestate. In temporalibus quoque ad se dictam Ecclesiam pertinere nitebatur ostendere per publicum instrumentum, in quo continebatur expressè, I. Sabinen. Episcopum H. Farben. Abbatem, & duabus personis post ipsum dictam Ecclesiam cum suis pertinentiis locavisse pro annua quatuor solidorum Papien. pensione. Sed pars vestra proposuit instrumentum prædictum nullam fidem penitus adhibendam, propter superlinearem scripturam, & rasuram loco suspecto factam, ubi videlicet annotatio temporis recenseretur: [Et infra.] Quia igitur nobis constitit Ecclesiam prædictam constitutam in diocesi Sabinen. Episcopale jus in omnibus spiritualibus eidem Episcopo adjudicavimus in eadem, illis tantum exceptis, quæ per authentica scripta ei dignoscuntur esse subtracæ: Et infra. Quia vero instrumentum prædictum, per quod Episcopus Ecclesiam intendebat, quoad temporalia vindicare, ad faciendam super hoc fidem invalidum esse cognovimus, utpote propter prædicta de jure suspectum, vos ab impetitione ipsius quoad temporalia ejusdem Ecclesie duximus abolvendos.

Fuit insuper ex ipsius Episcopi parte propositum, quod cum ab Ecclesia sancti Angeli nomine Monasterii vestri multo tempore fuerit certa pensio Ecclesie Sabinen. soluta, manifeste liqueret ad Ecclesiam eandem, à qua locatio facta fuerat in jure proprietario pertinere. Ad hoc autem Procurator respondebat prædictus, quod esset quidam testis se vidisse deponant Ecclesiam S. Angeli pensionem 4. sol. Sabinen. Episcopo persolvisse, nullam tamen ex hoc Monasterio vestro poterat præjudicium generari, cum non appareat pensionem ipsam ex parte Monasterii fuisse solutam, & quanquam etiam testes afferant se vidisse multoties prætaxatam pensionem exsolvi, non tamen ostenditur tanto tempore præstita, quousque ad prescriptionem legitimam porrigitur. Item sicut ad rei proprietatem locatio facta non sufficit, ita nec solutio nec perceptio pensionis. His igitur & aliis intellectis.

Abbatem & Conventui Farben. Beatæ Mariæ Farbensis, Ordinis Cisterciensis.

VIII. IDEM. [c. an. 1210. Româ in Hispaniam.]

Monasterium subiectum est Episcopo, in cuius diocesi situm est, nisi probetur exemptum. H. d. quoad titulum.

Um dilectus filius: Et infra. Quia causa non poterat in nostra presentia terminari, cum Nuncios Monasterii super procuracione vel ratihabitatione literas non haberet, eam vestro duximus examini committendam, mandantes quatenus si consisterit Abbatem ad Sed. Apost. antequam Episcopus in eum suspensionis vel excommunicationis, & in Monasterium interdicti sententias tulerit, legitime appellasse, vel Monasterium à jurisdictione Episcopi ejusdem exemptum, eo non obstante quod Abbas ab eo circumventus fuerat Fratrum suorum assensum ei obedientiam repromissit, (cum fraus & dolus ei patrocinari non debeant) iudicetis illas sententias non tenere. Quod si Abbas in exemptionis probatione defecerit, negligitima se poterit prescriptione tueri; licet probet se ante prædictas sententias appellasse; nihilominus tamen Monasterium iudicetis Aurien. Ecclesie subiacere, in cuius est diocesi fundatum. Similiter eo in probatione appellationis deficiente, si vobis consiterit de exemptione vel legitima prescriptione, tam

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil. Vide Hoff. & Henr. Borch.

Vide Bart. in l. Titio centum, ff. de condi. & demon.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Abbatem, quàm Monasterium ab impetitione Episcopi absolvatis.

IX. IDEM in Concilio generali. [an. 1216.]

Novam Religionem non licet constituere sine auctoritate Romani Pontificis; nec in diversis Monasteriis potest quis esse Abbas vel Monachus. Sic principaliter summar, licet plura dicta habeat.

Nemina Religionum diversitas gravem in Ecclesiam Dei confusionem inducat, firmiter prohibemus, ne quis de cetero novam Religionem inveniat, sed quicumque ad Religionem converti voluerit, unam de approbatis assumat. Similiter, qui voluerit Religionem domum de novo fundare, Regulam & Institutionem accipiat de approbatis. Illud etiam prohibemus, ne quis in diversis Monasteriis locum Monachi habere præsumat, nec unus Abbas pluribus Monasteriis prædiceret.

PITH. Ne nimia Religionum diversitas. Nauclet. 915. 934. In veteri Chronico: Celebratum est factum universale Concilium Lateranense, in quo multa utilia statuta sunt, inter quæ & illud, ne nova Religiones sine Ordine amplius in Dei Ecclesia multiplicarentur; sed qui ad Religionem transirent, unam de approbatis assumerent: quod paucis potuit temporibus observari.

DE CAPELLIS MONACHORUM, ET ALIORUM RELIGIOSORUM.

TITULUS XXXVII.

I. URBANUS III. [c. an. 1186. Romæ.]

Ad Curam Monasterii subiectam, non Moanchi, sed Seculares Clerici præcipiantur, & Episcopis subiant.

In Ecclesiis ubi Monachi habitant, populus per Monachum non regatur; sed Capellanus, qui populum regat, ita ut ex solius Episcopi arbitrio tam ordinatio ejus, quam depositio, & totius vite pendat conversatio.

PITH. Urbanus III. in Concilio Claromontensi.

II. INNOCENTIUS III. Archiepiscopo & Clericis sanctæ Cecilie. [c. an. 1208. Romæ.]

Si Ecclesia non Cathedralis vendicat sibi jus in alia Ecclesia, obtinebit solum quoad ea que probat sibi debere prescriptione, vel alio legitimo modo. Hoc dicit secundum commune & verum intellectum.

Dilectus filius M. Syndicus Ecclesie vestre ab Oeconomus sancti Laurentii de Piscinola, in scrutiinis, baptismate, & Capitulis, & similibus subjectionem postulans, possessionem & petitorium intendebat. Cum enim Ecclesia sancti Laurentii sit in Parocia vestra sita, debet de jure communi Ecclesie vestre in prædictis omnibus subiacere, quia nec privilegium exemptionis habet, nec prescriptionem pro se poterat allegare, cum illa Ecclesia sanctæ Cecilie præscriptisset, sicut per testes dicebat legitime comprobatur. Præterea cum coram C. Papa prædecessore nostro super prædictis inter verum & prædictam Ecclesiam quæstio verteretur, M. Presbyter ejusdem Ecclesie, fuit sponte confessus, quod Ecclesie sanctæ Cecilie scrutiinium & baptismate debebat. Cümque pars vestra testes, qui se illum diversis temporibus ad Capitulum vocasse, ipsi quoque venisse asserbant, in medium produxisset, eis jurare paratis, prædictus Presbyter se vocatum ivisse ad Capitulum esse confessus. Unde prædictus prædecessor noster Ecclesiam vestram Capitulum, quo se conquesta fuerat spoliatam, salvo jure proprietatis Ecclesie sancti Laurentii reverti curavit, sicut in ejus literis continetur. Per hoc ergo proprietatem, quoad scrutiinium & baptismate, & possessionem, quoad Capitulum, vester voluit Syndicus comprobare. Ad hæc sancti Laurentii Oeconomus ex adverso respondit, quod Ecclesia illa nullo medio ad Romanam Ecclesiam pertinebat. Cum enim Monasterium Monialium fuerit, & generaliter servetur in urbe, ut nullum Monasterium titulo sit subiectum, incongruum videbatur ut Regulares Seculares supponantur: præterea usque hodie nos in ea institutione & destinatione liberam exercemus. [Et infra.] Nos igitur auditis propositis Oeconomum sancti Laurentii Syndico vestro in baptismo & scrutiinio condemnamus; ita ut per hoc Ecclesie Romanæ nullum præjudicium generetur, si quando forte jus suum duxerit prosequendum. In institutione autem & destinatione & Capitulum Oeconomum ipsum ab impetitione Syndici vestri prorsus abolvimus, Syndico vestro super hoc perpetuum silentium imponentes.

Cum & bo. me. C. P. p. n. dil. fil. M. scriptorem, nunc Archiepiscopum in ea sine cuiuslibet contradictione statisset. Sicut ergo Ecclesiam ipsam liberam & in possessione libertatis existere dicitur voluit Oeconomus comprobare. Cüm ergo pro ea faciat jus commune, in eo videlicet quod universa Monasteria urbis ad Romanam Ecclesiam nullo mediante pertineant, unde affirmant contra-

Vide l. i. c. de confess. Bart. in l. certum. §. sed ante ipsos. ff. eod.

Ad hoc.

Episcopi.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

rium, fides non est aliquatenus adhibenda, nisi super hoc privilegium induxerit speciale. Quod autem dicitur in Parocia vestra sita, idem Oeconomus penitus denegavit: sed si hoc verum esset, sufficienter satis se poterat prædicta ratione tueri. Concessio autem M. Presbyteri super scrutiinio & baptismo ejusdem Ecclesie præjudicare non poterit, cum super his sit contestata in ejusdem præd. n. presentia non fuisset, sicut ex forma petitionis & concisionis apparet; hæc autem sententia non fuit hæc tunc Ecclesia vestra usa, sed eam duxerat usque ad hæc tempora suppressendam.

III. HONORIUS III. Episc. Veneteni. [c. an. 1220. Româ in Lombardiam.]

In Prioratibus Monachorum non possunt singuli Monachi commorari, etiam si super hoc habeant scriptum Apostolicum, nisi in illo fiat mentio de Lateranensi Concilio.

EX parte tua fuit propositum: [Et infra.] Abbas & Conventus Riven. Veneteni. diecesis occasione literarum Apost. Sed. afferunt sibi esse concessum, ut in singulis ipsorum Prioratibus singuli Monachi commorentur, si pluribus facultates non suppetunt eorumdem. Cüm autem id obviet Lateranensi Concilio, de quo nulla mentio est in literis antè dictis: fraternitati tuæ breviter respondemus, quod hujusmodi literas ab Apost. Sede non credimus emanasse. Quod si per occupationem forsitan emanaverint, nolumus per hoc derogari Concilio prædicto.

Quod conquerentibus olim Abbate & Conventu Riven. Naneten. diocesis, quod tu compellere videbaris eosdem ut instituerent plures Monachos in quibusdam suis Prioratibus tua diocesis, in quorum singulis singuli Monachi habitarent, cum pluribus facultates non sufficienter eorumdem. Nos Abbati S. Albini Andegaven. & collegis ejus per nostras literas dedimus in mandatis, ut de ipsorum locorum facultatibus inquirentes, in eorum singulis facerent plures institui Monachos, si pluribus eorum sufficienter facultates. Alioquin tibi auctoritate nostra inhiberent, ne Abbatem & Conventum prædictos molestares super instituentibus pluribus in eisdem. Unde idem.]

IV. IDEM Burdegalen. Archiepiscopo. [c. an. 1220. Româ in Galliam.]

Ordinarius compellit Abbatem, ut Monachos à Prioratibus revocet ad claustrum, vel eis factos adiungat.

AD audientiam nostram pervenit, quod nonnulli Monachi lege tibi diceciana subiecti, in quibusdam Prioratibus habitant solitarii, contra statutum generalis Concilii Ideoque mandamus, quatenus ipsorum Abbates seu Priores, ut vel ipsos ad claustrum revocet, facientes in ipsis Ecclesiis deserviri per Clericos seculares, vel alios Monachos eisdem afflicto, cum quibus vitam possint ducere regularem, monitione præmissa, per censuram Ecclesiasticam compellas.

DE JURE PATRONATUS.

TITULUS XXXVIII.

I. EX CONCILIO MEDIOLANENSI. [in Insubria.]

Si propter discordiam Patronorum Ecclesia caret Administratione, cessatur in Ecclesia à divinis, voluntur reliquia, & ostia clauduntur, si alter sine scandalo Ecclesie provideri non potest. H. d. cum cap. seq.

PERLATUM est: [Et infra.] Nobis visum est, quod Ecclesia inter hæredes Patroni dividi non debeat. Et si similitates interfuerint, propter quas Sacerdos non poterit, præcipiatur ab Episcopo, ut nullo modo ibi Missarum solemnitas celebrentur, donec ad concordiam redeant, & Ecclesia Sacerdotem canonice habeat, qui liberè suum ministerium valeat exercere.

Ad S. Synodum quod inter hæredes Ecclesie in rebus propriis constituta dividantur, & tanta per eandem divisionem simulat oriantur, ut de uno altari quatuor partes fiant, & singula partes singulos habeant Presbyteros, quod sine discordia & similitate nullo modo fieri potest. Unde.] PITH. Ex Concilio Mediolanensi. Mediomat. Marin. Sicul. de reb. Hispan. 843.

II. EX CONCILIO TRIBURIENSI. [in Germania.]

Summatum est in cap. proximo.

Quicumque Ecclesia: [Et infra.] Si contingat pro Ecclesia dissidere Patronos, ut eam nolint sub uno Presbytero procurari: Episcopus (si aliter non poterit ipsi consulere) tollat inde reliquias, atque ejusdem Ecclesie claudat ostia: ut sacrum mysterium nullus in ea celebret, antè quam unum eligant Presbyterum, qui sacrosancta sit idoneus procurare.

A pluribus cobaredibus sic possessa concordati unanimitate

Rivenenf. al. Rinen. & infra Naneten.

Later. Conc. sub Alex. III. c. 10. refertur sup. de stat. Monach. cap. Monach.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.

Cap. 1. eod. tit. in 1. Compil.